

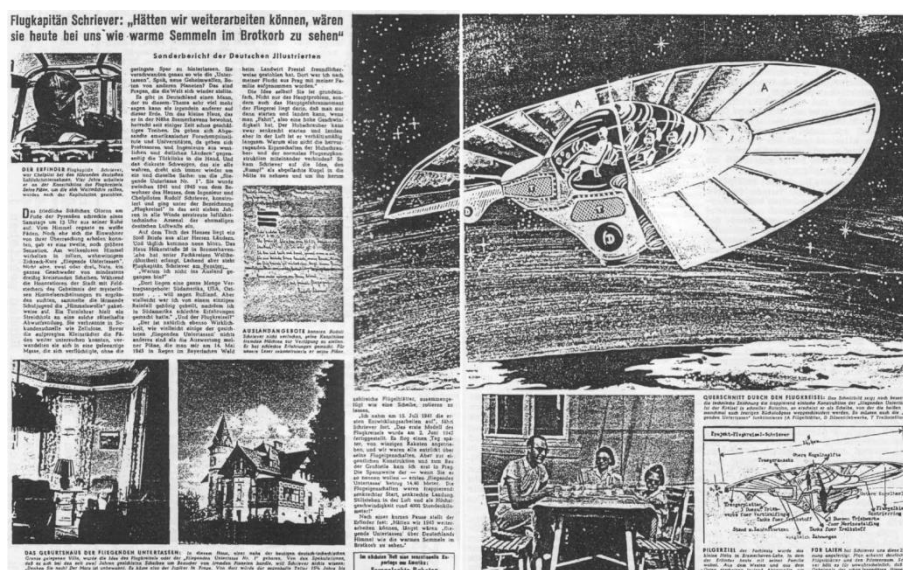
1.3. Rok 1950: skutečný zrod létajících talířů

1.3.2. Historky kapitána Schrievera

Za několik dní, ještě než zpráva o italském původu disků došla do Německa, se v italském časopise "*Pomeriggio*" z 29. března 1950 objevil příběh německého fyzika jménem *Walter Hesse*, který prý navrhl během války "létající talíř" s proudovými motory, schopné mu poskytovat silný rotační pohyb. Na konci války utekl z tajné laboratoře, kontrolované skupinou SS, kde pracoval, a odnesl s sebou veškerou dokumentaci k projektu. Následně se vzdal Rusům, kteří ho vzali na základnu, kde pracoval s dalšími krajany i nadále na vývoji disků, jejichž dokumentaci Hesse donesl. V té době došlo k pozorování UFO ve Švédsku, a tyto objekty byly označeny jako tajná sovětská letadla. Zpráva vyšla také 30.3.1950 v deníku "*Il Giornale Emilia*" a jinde (1)

Italská historie vzniku disků musela tady pokračovat v Německu. A tak pokračování na sebe nedalo dlouho čekat.

V Německu dne 30. března 1950 publikoval populární týdeník "*Der Spiegel*" článek, který se stal základním kamenem celé legendy o nacistických létajících talířích. (2)

Na dvou stranách článku „*Untertassen. Sie fliegen aber doch.*“ (*Talíře. A přece létají*) byly citovány výroky *G. Belluzzo*, popisovala se pozorování UFO v různých zemích světa, a anonymní autoři na zakázku připravili hlavní chod: historii kapitána luftwaffe *Rudolfa Schrievera*, (nar. 8.12.1909). Zde se poprvé objevila souvislost diskoplánů s Čechami a Prahou.

„V Bremerhaven-Lee, Luisenstrasse 9, v druhém patře nalevo, vysloužilý letec Rudolf Schriever pečlivě sbírá všechny zprávy o „létajících talířích“. „Já jsem si ihned vzpomněl na svůj stroj,“ hovoří 40 letý inženýr, „o mnou zkonstruované „létající káče“ (Flugkreisel). Napadlo mě to v roce 1942, když jsem byl starším pilotem v Eger (Chebu).“ Když zjistil, jak děti vypouští do vzduchu malé větrníčky, napadlo ho, zda by se nedalo napodobit tento efekt ve velkém.

Schriever začal pracovat nad prvními skicami. Během roku pověřil české inženýry z Prahy provést výpočty a zpracování detailů stroje. „Tito lidé vůbec nevěděli, k čemu to patří.“

Rudolf Schriever popsal v podstatě jakýsi druh vrtulníku, kde kolem centrální kabiny (3,6 m v průměru a 3,2 m vysoké), se v prstenci otáčí vrtule s měnícím se úhlem náklonu. Pohonem byly 3 reaktivní motory z Messerschmittu Me 262. Rychlost otáčení lopatek měla být 1650 – 1800 otáček za minutu, a to činilo dojem, že celý disk svítí. Stoupavost disku měla být 100 m/s. Tato velká „dětská káča“ měla průměr 14,4 m, měla dosáhnout rychlosti až 4200 km/h, a dolet 6000km. (!)

Schriever prý pracoval v Praze nad výkresy do 15. dubna 1945 a chystal se je poslat do Německa Göringovi. Sovětská vojska však byla rychlejší a kapitán musel utéci. Pokračoval však v pracích v Bremerhaven-Lee, ale 4. srpna 1948 byl vyloupen. Plány „káči“ i hotový model byl zničen. Kapitán se domníval, že pražští inženýři dovedli práce do úspěšného konce a jeho přístroj sestrojili a dali se do služeb cizí mocnosti (Sovětský svaz). „Létající talíře“ jsou skutečné, a ví, o co jde.

„Pokud bych měl tu možnost sestrojit tento stroj, a ten by vzlétl,“ řekl Schriever novinářům, „létající „káči“ nebo „talířky“ by nebyly žádné hračky. Mohly být velkou příležitostí pro rozvoj letecké techniky.“

Soudě podle této stati, Schriever se zabýval „létající káčou“, pouze v rámci svého zájmu. V žádné konstrukční kanceláři není o jeho stroji zmínka, i když podle Schrievera měly být hotovy nejen plány, ale i funkční modely.

Základní téma Schrieverova prohlášení je podobné tomu, co tvrdili ostatní údajní vynálezci létajících talířů v Německu v roce 1947 – že je možné vyrábět letadla s vyššími výkony.

*A už za dva roky od tohoto prohlášení si Schriever podruhé vzpomněl na svůj „talířek“. V časopise *Deutschen Illustrierten* (1952, № 45) v článku „*Fliegende Untertasse in Deutschland erfunden*“ (Létající talíř byl vytvořen v Německu) říká: „Začal jsem práce 15. července 1941. První model „káči“ byl hotov 2. června 1942. O den později vzlétl, poháněný lehkými raketami.“ (3)*

Cíl článku je zřejmý: vynálezce zvyšuje význam svého stroje a vytváří dojem, že byl cennější, než se může zdát. Říkal, že je na roztrhání od potenciálních zákazníků. Povšimněme si, jak se změnilo datum narození jeho stroje – náhle o rok zestárl. Také okolnosti loupeže se jaksí z vyprávění kapitána Schrievera vytratily.

V témže roce se Schriever nakonec uráčil podat patent na „létající káču“ a vytroubil to do celého světa. V patentu se průměr „talíře“ rozrostl na 40 m, tedy 3 krát, a i celá konstrukce se změnila. Ale slávy se Schriever nedočkal – v roce 1953 zemřel. Noviny „7 Tage“ napsaly, že kapitán ukončil svůj život „za záhadných okolností“...

Odkazy

(1) *Il Giornale dell'Emilia*, 30.3.1950; *La Provincia di Cremona*, 23.4.1950

(2) *Luftfahr. Untertassen. Sie fliegen aber doch. In: Der Spiegel*, 30.3.1950

(3) *Fliegende Untertasse in Deutschland erfunden. In: Deutschen Illustrierten 1952, № 45*